

عنوان مقاله:

نقش پیش بینی کنندگی عوامل رفتارهای انگیزشی بر میزان مشارکت ورزش در خانه و باشگاه و رابطه آن با میزان اضطراب در دوره همه گیری ویروس کرونا - ۱۹

محل انتشار:

ششمین کنفرانس ملی حقوق، علوم اجتماعی و انسانی، روانشناسی و مشاوره (سال: ۱۴۰۰)

تعداد صفحات اصل مقاله: ۱۳

نویسندگان:

ندا علیزاده ینگی کند - دانشجوی کارشناسی ارشد رفتار حرکتی، دانشگاه تبریز، تبریز، ایران

مهتا اسکندر نژاد - استادیار رفتار حرکتی دانشگاه تبریز، تبریز، ایران

خلاصه مقاله:

هدف تحقیق حاضر بررسی نقش پیشبینی کنندگی عوامل رفتارهای انگیزشی بر میزان مشارکت ورزش در خانه و باشگاه و رابطه آن با میزان اضطراب در دوره همه گیری ویروس کووید-۱۹ میباشد. تحقیق حاضر یک مطالعه مقطعی است. براساس هدف، از نوع کاربردی میباشد و از نظر روش، جزو تحقیقات توصیفی - پیمایشی است که به صورت همبستگی انجام شد. جامعه آماری شامل تمامی دانشجویان دختر و پسر تربیت بدنی و علوم ورزشی دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی دانشگاه تبریز میباشد. تعداد دانشجویان تربیت بدنی دانشگاه تبریز در سال تحصیلی ۱۳۹۹-۱۴۰۰، تعداد ۳۸۳ نفر می باشد که با استفاده از جدول کوکران تعداد ۱۸۱ نفر دانشجوی تربیت بدنی به روش نمونه گیری در دسترس، انتخاب شدند. در پژوهش حاضر از سه پرسشنامه استاندارد پرسشنامه رفتارهای انگیزشی (SMS-۶) پل لیتر و همکاران (۱۹۹۵)، پرسشنامه مشارکت ورزشی عریضی (۱۳۸۵) و پرسشنامه اضطراب کرونا (۱۳۹۹) استفاده شد. در نهایت پرسشنامه ها و داده های پرسشنامه مورد تجزیه و تحلیل داده ها قرار گرفت که برای تجزیه و تحلیل داده ها از روش آماری رگرسیون چندگانه و آزمون همبستگی استفاده شد. نتایج نشان داد که تمام ابعاد اضطراب کرونا (اضطراب جسمانی و روانی)، توانایی پیشبینی بیش از ۲۶ درصد از میزان مشارکت ورزش در خانه و باشگاه در دوره همه گیری ویروس کرونا را دارد. ($P < 0/05$) همچنین تمام عوامل رفتارهای انگیزشی ورزشی (بی انگیزگی، انگیزه درونی، انگیزه بیرونی، تنظیم خودپذیر، تنظیم آمیخته با مشارکت ورزشی، تنظیم درون فکنی شده)، توانایی پیشبینی بیش از ۶۱ درصد از میزان مشارکت ورزش در خانه و باشگاه در دوره همه گیری ویروس کرونا را دارند. ($P < 0/05$) بین مشارکت ورزش در خانه و باشگاه با میزان اضطراب کرونا در دوره همهگیری ویروس کرونا ارتباط منفی، معکوس و معناداری $r = -0/413$ و $P = 0/003$ و نیز بین مشارکت ورزش در خانه و باشگاه با میزان مشارکت ورزشی در دوره همهگیری ویروس کرونا ($r = 0/483$) و ($P = 0/000$)، ارتباط مثبت، مستقیم و معناداری وجود دارد. ($P < 0/05$) بنابراین میتوان نتیجه گرفت که رفتارهای انگیزه ورزشی، کلید انجام هر کار و فعالیتی به شمار میرود و میتواند رفتارهای افراد را تحریک، تقویت و هدایت کند و یا موجب کنترل و توقف آن شود.

کلمات کلیدی:

رفتارهای انگیزشی، مشارکت ورزش، میزان اضطراب کرونا، کووید-۱۹

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1279386>

